

i de sidste Aar har behandlet Posttaksterne, har voldt den største Vanskelighed, har været at naa til Ændringer i Taksterne for Aviser og Ugeblade. Det var her foreslaaet af Postspareudvalget at man skulde forhøje Anmeldelsesgebyret fra 10 til 20 Ø. og Abonnementsgebyret fra 20 til 35, hvilke Takster gælder saavel for Dagblade som for Ugeblade. Men det var samtidig foreslaaet, at man skulde blive staaende paa den nugældende Nummerporto for Aviser 1,10 Ø. og forhøje den for Ugebladenes Vedkommende fra 1,40 til 4 Ø. Det er et Punkt, som vi ret indgaaende har behandlet i Udvalget. Vi har faaet en Række Henvendelser baade skriftlige og mundtlige, hvori Ugebladenes Udgivere har besværet sig over, at denne Takst vilde ramme disse Blade alt for uforholdsmæssig haardt. Der har været forskellige Forslag under Overvejelse. Vi har forsøgt at naa til en Ordning, idet vi ønskede at tage meget lempeligt paa de Ugeblade, der decideret maa siges at tage Sigte paa kulturelle Opgaver, men det er ikke lykkedes at finde en tilfredsstillende Form for en Sondring. Derimod har der i Udvalget været Enighed om, at vi burde give Ugebladene nogen Lempelse i Forhold til det, der er foreslaaet af det førnævnte Spareudvalg, og man er da enedes om at blive staaende ved en Nummerporto paa 3 Ø. i Stedet for paa 4 Ø. Det er, som sagt, et meget vanskeligt Omraade at lovgive paa. Hele Takstloven skal imidlertid til Revision i næste Samling, saa Spørgsmaalet vil eventuelt kunne tages op til fornyet Overvejelse til den Tid.

Endvidere bestemmes det, at man ikke som nu kan faa Pakker eftersendt gratis, der skal betales nu Porto, og det bestemmes ligeledes, at Postvæsenet kan faa Vederlag for visse Arbejder, der nu foretages gratis, som Adresseforandring, Udstedelse af Postfuldmagt og Opbevaring af Pakker. Det er mig dog en Tilfredsstillelse, at der ikke her er indsat bestemte Takster, men at hele dette Spørgsmaal om Godtgørelse er overladt til Ministerens Afgørelse. Jeg vil henstille, at man indfører disse Bestemmelser med en vis Skønsomhed. Man kan naturligvis sige, at det er prisværdigt af det paagældende Spareudvalg, at det ikke alene har haft Øje for de store Indtægter, men ogsaa for de smaa Indtægter, men jeg tror dog, at adskillige af disse Ting vil føles noget irriterende for Publikum uden at give nogen nævneværdig Indtægt for Postvæsenets Kasse.

Endelig bestemmes det, at der skal

betales for Brevkortkarton'erne, som Tilfældet før har været for Konvolutternes Vedkommende.

Lovens Ikrafttræden har maattet udskydes til 1. Marts, og yderligere bestemmes det, at Forhøjelserne for Aviser og Ugeblade først skal træde i Kraft den 1. Juli, idet man ikke har ment med saa kort Varsel at kunne gaa til saadanne Forhøjelser. Det er oplyst for Udvalget, at disse Blade, ikke mindst Ugebladene, har deres Kontrakter f. Eks. vedrørende Papiret udløbende netop til den Tid, og der vil da være nogen Udsigt til, at de i alt Fald i nogen Maade kan indvinde Bespærelser for den Merudgift, der her er Tale om.

Med disse Ord skal jeg anbefale det under Nr. 1 stillede Ændringsforslag til det høje Tings Vedtagelse.

Friis-Skotte: Som det muligvis vil erindres — det fremgaar i hvert Fald af Rigsdagstidenden —, henstillede jeg paa mit Partis Vegne ved første Behandling, at Forslaget om Portoforhøjelser ikke maatte forlade Udvalget, før Postspareudvalget havde endt sine Overvejelser, saaledes at de Takstforhøjelser, der derefter maatte anses for absolut nødvendige, dels kunde blive af varig Natur og dels samtidig blive de lavest mulige. Det er sket; Postspareudvalget er færdigt, og dets Betænkning foreligger, og paa Grundlag af dette Udvalgs Overvejelser stiller altsaa Udvalget nu et noget modificeret Forslag til Forhøjelser.

Postspareudvalgets Betænkning falder i to naturlige Dele, den ene anviser Bespærelser, den anden forhøjede Indtægter, og da dette er sammenhængende Problemer, finder jeg det naturligt ogsaa at ofre første Del, Bespærelserne, et Par Ord her. Forslagene til Bespærelser falder atter i tre Grupper: Der er først Bespærelser, som Administrationen efter min Mening burde have kunnet gennemføre af sig selv, som man ikke burde have behøvet et Spareudvalg til at finde ud af, og som det altsaa i og for sig kan bebrejdes Administrationen, at den ikke tidligere har gennemført. Endvidere er der saadanne Bespærelser, som kræver Ændringer i Forholdet til Publikum, saaledes Ophævelse af Postudbringningen om Søndagen, Ændringer i Reglerne om Pengeudbringelse og Kontortidens Indskrænkning. Heraf vil formentlig Bortfaldet af Søndagsudbringningen være det økonomisk væsentlige. Efter hele mit Partis Stilling til Ind-